

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. PhDr. Petra Kuchynky, Ph.D., a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci

žalobce: **M.D.H.**, narozený dne ...
bytem ...
zastoupený obecným zmocněncem JUDr. J. K.
bytem K. 363, P.

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, IČ 00007064
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 7. 2017, č. j. MV-68404-4/SO-2017

takto:

Žaloba se zamítá.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

Žalobce se žalobou ze dne 16. 8. 2017 domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 20. 7. 2017, č. j. MV-68404-4/SO-2017, kterým bylo dle ustanovení § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), jako opožděné zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 24. 3. 2017, č. j. OAM-2500-13/ZR-2016 (dále jen „*prvoinstanční*“

rozhodnutí“), jímž byla podle ustanovení § 77 odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zrušena platnost jeho povolení k trvalému pobytu a podle ustanovení § 77 odst. 3 téhož zákona mu byla k vycestování z území České republiky stanovena lhůta 30 dnů od právní moci prvoinstančního rozhodnutí.

Žaloba

Žalobce v žalobě uvádí, že dne 8. 8. 2016 se dostavil na Zastupitelský úřad ČR v Hanoi a požádal o udělení dlouhodobého víza nad 90 dnů za účelem převzetí průkazu o povolení k pobytu do svého nově vydaného cestovního dokladu. V předchozím cestovním dokladu, který mu byl zcizen, měl vylepené vízum s trvalým pobytem na území ČR.

Dne 24. 3. 2017 bylo vydáno prvoinstanční rozhodnutí, jímž se žalobci zrušila platnost povolení k trvalému pobytu a stanovila lhůta 30 dnů k vycestování z území ČR. Proti tomuto rozhodnutí podal dne 3. 5. 2017 odvolání, které bylo rozhodnutím žalované zamítnuto jako opožděné.

Žalobce namítal, že správní orgán I. stupně nepřihlédl ke skutečnosti, že byl žalobci cestovní doklad s vízem zcizen, přičemž bez tohoto dokladu nemohl z Vietnamu vycestovat zpět do ČR. Správní orgán I. stupně nepřihlédl ani k dalším skutečnostem, které žalobce uvedl do protokolu, tedy že se musel starat o nemocnou matku, která v roce ... zemřela, a že i on byl nemocný. Žalobce předpokládal, že k nápravě stavu dojde v odvolacím řízení u žalované. Žalovaná však odvolání zamítla z důvodu opožděného podání, kdy nelze podané odvolání meritorně posoudit.

Žalobce navrhoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení žalované, přičemž se zachová odvolací lhůta k odvolání.

Vyjádření žalované k žalobě

Žalovaná uvádí, že odmítá námitky uvedené v žalobě jako nedůvodné. Ze spisového materiálu nevyplývají žádné nové skutečnosti, uváděné žalobcem. V podrobnostech odkazuje žalovaná na obsah napadeného rozhodnutí a na spisový materiál.

Na závěr žalovaná navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).

V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

Soud ve věci rozhodoval v souladu s ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť s tím oba účastníci souhlasili (žalovaný v rámci vyjádření k žalobě reagujícího na přípis soudu datovaný 7. 11. 2017, žalobce dodatečně podáním ze dne 6. 12. 2017).

Soud dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.

Ze správního spisu vyplývá, že dne 4. 11. 2016 bylo prvostupňovým správním orgánem vydáno Oznámení o zahájení správního řízení, které bylo žalobci zasláno na adresu jeho

hlášeného pobytu Neumannova 696/29, 352 01 Aš. Podle § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“ nebo „*s. ř.*“), jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenu posledním dnem této lhůty. Žalobce si písemnost nevyzvedl, a tak ve smyslu tohoto ustanovení bylo oznámení doručeno dne 21. 11. 2016. Zároveň s oznámením bylo žalobci zasláno předvolání k výsledku. Předvolání k výsledku bylo žalobci zasláno následně ještě jednou dne 15. 12. 2016, přičemž jak vyplývá z doručky, žalobce písemnost převzal dne 22. 12. 2016.

Dne 11. 1. 2017 proběhl výslech žalobce. Do protokolu o výsledku žalobce uvedl, že je hlášen na adrese ..., kde se také zdržuje.

Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo žalobci zasláno na výše uvedenou adresu hlášeného pobytu dne 30. 3. 2017. Písemnost byla připravena k vyzvednutí dne 31. 3. 2017, avšak žalobci ji ve lhůtě 10 dnů nevyzvedl, jak je patrné z doručky, a písemnost byla vrácena prvostupňovému správnímu orgánu. Rozhodnutí tak bylo doručeno fikcí dle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu, a to dnem 10. 4. 2017. Nic na tom nemění ani fakt, že žalobce dne 26. 4. 2017 rozhodnutí osobně převzal.

Lhůta pro podání odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně v tomto případě činí dle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, o čemž byl žalobce v rozhodnutí řádně poučen. Posledním dnem lhůty pro podání odvolání tedy v tomto případě bylo úterý 25. 4. 2017.

Soud o žalobních bodech uvažil následovně.

Stěžejním pro rozhodnutí soudu se stal rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2012, čj. 5 As 111/2011 - 87, v němž byl mj. vyjeven následující závěr: „(...) *V souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2003, č. j. 5 A 14/2002 - 35, publikovaný pod č. 287/2004 Sb. NSS, usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2008, č. j. 8 As 51/2006 - 105, též rozsudky zdejšího soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 8 As 51/2006 - 112, ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007 - 111, ze dne 23. 12. 2009, č. j. 5 As 105/2008 - 135, ze dne 23. 4. 2010, č. j. 5 As 10/2010 - 75, ze dne 14. 6. 2017, č. j. 30 A 168/2015 - 66, ze dne 16. 8. 2017, č. j. 30 A 165/2016 - 48.*“

Soud proto obrátil pozornost na přezkoumání správnosti názoru žalované o opožděnosti žalobcova odvolání.

Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že prvoinstanční rozhodnutí bylo doručeno v souladu se zákonem. Patnáctidenní lhůta k podání odvolání počala dle § 40 správního řádu běžet dne 11. 4. 2017 a uplynula dne 25. 4. 2017 (úterý). Jelikož žalobcovo odvolání podané k poštovní přepravě dne 4. 5. 2017 nebylo podáno v zákonem stanovené lhůtě, ztotožnil se soud s rozhodnutím žalované, na základě kterého odvolání žalobce zamítla jako opožděné. Na základě závěrů Nejvyššího správního soudu uvedených v jeho rozsudku ze dne 27. 4. 2012, čj. 5 As 111/2011 - 87, se krajský soud ostatními žalobními námitkami již nezabýval.

Rozhodnutí soudu

Jelikož žaloba nebyla shledána důvodnou, soud ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Náklady řízení

Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měla právo na náhradu nákladů řízení žalovaná, když měla ve věci plný úspěch. Jelikož žalované žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 11. 9. 2018

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu